

Sygn. akt V ACa 245/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Wydział V Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maria Sokołowska (spr.)
Sędziowie:	SA Katarzyna Przybylska SO del. Teresa Karczyńska - Szumilas
Protokolant:	sekretarz sądowy Joanna Makarewicz

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2015 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa E. S.

przeciwko Gminie Miejskiej C.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 12 grudnia 2014 r., sygn. akt I C 110/14

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Na oryginale właściwe podpisy

UZASADNIENIE

Powódka, E. S., wniosła o zasądzenie od Gminy M. C. kwoty 186.689 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od kwot szczegółowo wskazanych w żądaniu pozwu oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż dochodzona kwota stanowi wyrównanie dotacji za 2008r., która przysługiwała powódce z racji prowadzenia przez nią w tym okresie na terenie miasta C. działalności oświatowej p.n. (...)Podniosła, iż w uchwale(...) Rady Miejskiej w C. z dnia 28 czerwca 2007r. Gmina M. C. uregulowała zasady udzielania dotacji dla (...) na terenie C., ustalając, że dotacja przysługuje w wysokości 75% wydatków bieżących przewidzianych na jednego ucznia w (...)po odliczeniu wydatków ponoszonych dodatkowo na (...). Nadto,

Burmistrz Miasta C., na podstawie tejże uchwały, wydał w dniu 27 grudnia 2007r. (...)w którym wskazano, że od podstawy naliczania dotacji dla (...) odliczane będą nie tylko wydatki poniesione na dzieci z (...), ale również wydatki poniesione na żywność oraz doskonalenie zawodowe nauczycieli. Tymczasem, zdaniem powódki, odliczenie od podstawy naliczenia dotacji wydatków poniesionych na żywność oraz doskonalenie zawodowe nauczycieli jest sprzeczne z art. 90 ust 2b ustawy o systemie oświaty.

Podstawą przyznania dotacji dla (...) winny być bowiem wydatki bieżące gminy, które zostały ustalone w budżecie gminy, jako wydatki ponoszone w (...) w przeliczeniu na jednego ucznia. W planowanych bieżących wydatkach gminy na 2008r. były ujęte wydatki na żywność, a więc wydatki te winny być uwzględnione w podstawie naliczania dotacji dla (...), w tym dla (...)w C., prowadzonego przez powódkę. W 2008r. wydatki bieżące Gminy M. C. na jedno dziecko w (...)zaplanowano na kwotę 628,50 zł, a więc dotacja na jedno dziecko w (...) winna wynieść 471,40 zł a nie 389 zł., jak naliczyła gmina.

Pozwana, Gmina M. C., wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na swą rzecz kosztów procesu.

Wskazała, iż obowiązkiem gminy, jako jednostki samorządowej, jest finansowanie, względnie dofinansowanie, realizacji zadań publicznych (art. 126 ustawy o finansach publicznych). W podstawie wymiaru dotacji dla (...) nie mogą więc znajdować się wydatki wychodzące poza zakres finansowania zadań publicznych. Do zadań samorządu terytorialnego (gminy) należy m.in., zgodnie z art. 5 ust.5 ustawy o systemie oświaty, zakładanie i prowadzenie publicznych przedszkoli, nie należy natomiast żywienie dzieci w przedszkolu, co wynika z art.67 a ustawy o systemie oświaty.

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 27 czerwca 2013r. oddalił powództwo E. S. oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3.600 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wyroku sąd wskazał że roszczenie powódki nie zasługuje na uwzględnienie co do zasady. Podzielił w całości stanowisko strony pozwanej, podając, że do zadań publicznych gminy, jako jednostki samorządu terytorialnego, należy m.in. edukacja publiczna, w tym prowadzenie szkół i przedszkoli. Jednak, zadanie to nie obejmuje kosztów wyżywienia w tych placówkach. Oznacza to, że w 2008r. pozwaną gminę nie obciążały faktycznie koszty zakupu żywności na potrzeby posiłków wydawanych w przedszkolu samorządowym w C.. Co prawda koszty te były ujmowane w planowanych wydatkach, jako wydatki jednostki budżetowej, ostatecznie jednak koszty te ponosili rodzice w wysokości 4,50 zł. na każdy dzień pobytu dziecka w przedszkolu. Na takich samych zasadach i w takiej samej wysokości koszty zakupu żywności ponosili rodzice (opiekunowie) dzieci w (...). Brak było zatem podstaw, aby w podstawie naliczania dotacji na (...), o których jest mowa w art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty, uwzględnić kwoty przeznaczone na zakup żywności.

Na skutek apelacji powódki od powyższego wyroku, Sąd Apelacyjny w Gdańsku, wyrokiem z dnia 3 stycznia 2014r. uchylił zaskarżone orzeczenie i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S., pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny wskazał, powództwo powódki jest słuszne co do zasady, albowiem zawarte w art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty sformułowanie „ustalone w budżecie wydatki bieżące ponoszone w (...)” wskazuje, że chodzi o te wydatki bieżące przedszkoli publicznych, które ponosi gmina i które przewidziane są na ten cel w budżecie. Jej wysokość nie może być zmieniona i podlegać weryfikacjom poprzez korygowanie o wysokość dochodów uzyskiwanych na pokrycie wydatków. Zatem, Sąd Okręgowy, zdaniem Sądu II instancji, niezasadnie przyjął, że kwoty wydatkowane z budżetu Gminy M. C. na wyżywienie dzieci uczęszczających do przedszkola publicznego nie mieszczą się w kategorii wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolu publicznym w przeliczeniu na jednego ucznia. W konsekwencji powyższego nie została rozpoznana istota sprawy, co skutkowało uchyceniem wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 27 czerwca 2013r. i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy w S.. Sąd Apelacyjny wskazał, że przy ponownym rozpoznaniu sprawy rzeczą Sądu Okręgowego będzie poczynienie ustaleń co do wysokości dotacji przysługującej powódce w świetle art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty, przez co aktualny stał się wniosek powódki

o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego w celu ustalenia prawidłowości naliczania i wypłaty powódce dotacji oświatowej za 2008 rok.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 12 grudnia 2014 r. zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 170.951,58 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 7.076,31zł od dnia 8 maja 2013r. do dnia zapłaty,
- 7.076,31zł od dnia 8 maja 2013r. do dnia zapłaty,
- 7.076,31zł od dnia 8 maja 2013r. do dnia zapłaty,
- 7.138,18zł od dnia 8 maja 2013r. do dnia zapłaty,
- 7.138,18zł od dnia 8 maja 2013r. do dnia zapłaty,
- 7.201,05zł od dnia 8 maja 2013r. do dnia zapłaty,
- 7.138,18zł od dnia 8 maja 2013r. do dnia zapłaty,
- 7.138,18zł od dnia 8 maja 2013r. do dnia zapłaty,
- 7.514,40zł od dnia 8 maja 2013r. do dnia zapłaty,
- 7.577,27zł od dnia 8 maja 2013r. do dnia zapłaty,
- 7.514,40zł od dnia 8 maja 2013r. do dnia zapłaty,
- 21.150,27zł od dnia 8 maja 2013r. do dnia zapłaty,
- 62.083,26zł od dnia 8 maja 2013r. do dnia zapłaty;

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił oraz zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 23.543,64 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd ten ustalił, że powódka, E. S., w 2008r. prowadziła na terenie Miasta C. (...). W 2008r. pozwana Gmina wypłaciła powódce tego tytułu dotację w 18 transzach, w łącznej kwocie 540.792 zł.

Pozwana gmina obliczyła wysokość dotacji oświatowej należnej powódce za 2008r. na podstawie zasad określonych w treści uchwały Rady Miasta w C. (...)z dnia 28 czerwca 2007r., z której wynika, iż dotacja dla (...) na terenie miasta przysługuje w wysokości 75% wydatków bieżących przewidzianych na jednego ucznia (...) po odliczeniu wydatków ponoszonych dodatkowo na uczniów z (...). Wysokość dotacji została przyznana i wyliczona na podstawie Zarządzenia Burmistrza Miasta C.(...)z dnia 27 grudnia 2007r., tj. z uwzględnieniem naliczenia dotacji jednostkowej dla (...) (na jedno dziecko miesięcznie) po weryfikacji z dnia 31 grudnia 2008r., po obliczeniu wydatków na żywność. Dotacja jednostkowa tak wyliczona została określona na kwotę 389 zł. miesięcznie na jedno dziecko. Została pomniejszona o m.in. koszt żywności.

Na podstawie dowodu z opinii biegłej M. L. Sąd I-instancji ustalił, że powódka winna otrzymać dotację oświatową za prowadzenie w 2008r. (...)w wysokości 641.631,04 zł. Niedopłata z tytułu dotacji oświatowej za 2008r. wyniosła zatem kwotę 100.739,04 zł. i tak:

- za styczeń 2008r. to kwota 7.076,31 zł.;
- za luty 2008r. to kwota 7.076,31 zł.;

- za marzec 2008r. to kwota 7.076,13 zł.;
- za kwiecień 2008r. to kwota 7.138,18 zł.;
- za maj 2008r. to kwota 7.138,18 zł.;
- za czerwiec 2008r. to kwota 7.201,05 zł.;
- za lipiec 2008r. to kwota 7.138,18 zł.;
- za sierpień 2008r. to kwota 7.138,18 zł.;
- za wrzesień 2008r. to kwota 7.514,40 zł.;
- za październik 2008r. to kwota 7.577,27 zł.;
- za listopad 2008r. to kwota 7.514,40 zł.;
- za grudzień 2008r. to kwota 21.150,27 zł.;

W związku z zamknięciem roku budżetowego za 2008r. powódka winna otrzymać dodatkowo dopłatę wyrównawczą w kwocie 8.129,28 zł.

Pismem z dnia 17 kwietnia 2013r. powódka wezwała pozwaną gminę do zapłaty kwoty 115.655,40 zł. tytułem niedopłaty dotacji dla (...) należnej za 2008r., powiększonej o odsetki w kwocie 69.146,63 zł.

W ocenie Sądu Okręgowego powództwo jest słuszne co do zasady, i w tym zakresie powołał się na stanowisko Sądu Apelacyjnego w Gdańsku wyrażone w uzasadnieniu wyroku z dnia 3 stycznia 2014r. Rolą Sądu Okręgowego, ponownie rozpoznającego niniejszą sprawę, było ustalenie wysokości dotacji oświatowej należnej powódce z tytułu prowadzenia (...) w 2008r.

Sąd Okręgowy zważył, iż co do zasady stan faktyczny między stronami pozostawał bezsporny. Nie było bowiem kwestionowane to że powódka w 2008 roku prowadziła na terenie C. przedszkole (...) oraz, że w związku z tym otrzymała za ten rok dotację w wysokości łącznej 540.792 zł oraz, że od podstawy naliczenia dotacji obliczone zostały wydatki na zakup żywności. Kwestionowana była natomiast prawidłowość naliczania tej dotacji.

W ślad za poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny, Sąd I-instancji przyjął, iż dla określenia wysokości dotacji pozostało bez wpływu Zarządzenie Burmistrza z dnia 27 grudnia 2007r., wydane w wykonaniu uchwały Rady Miejskiej w C.(...)z dnia 26 czerwca 2007r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania dotacji dla (...) prowadzonych przez inne organy niż Gmina Miejska C. funkcjonujących na terenie miasta. Powyższa uchwała nie weszła w życie wobec jej nieopublikowania w dzienniku urzędowym, zatem uchwała Rady Miejskiej C. z dnia 28 czerwca 2007r. nie funkcjonuje w obrocie prawnym, a wobec tego nie mogła stanowić podstawy wydania zarządzeń wykonawczych, w tym Zarządzenia Burmistrza C. z dnia 27 grudnia 2007r. Okoliczność ta, nie ma jednak wpływu na wysokość roszczenia powódki, albowiem w orzecznictwie wyjaśniono, że art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty stanowi dostateczną podstawę prawną roszczenia o należną przedszkolu niepublicznemu dotację oświatową.

W dalszych rozważaniach Sąd Okręgowy przytoczył stanowisko Sądu Apelacyjnego w zakresie wykładni art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty, którego konkluzja sprowadza się do tezy, że kwota wydatków stanowiąca podstawę do obliczania dotacji, o jakiej mowa w tym przepisie, to ogólna kwota wydatków zaplanowanych w budżecie jako tych, które są ponoszone na utrzymanie jednego ucznia w przedszkolu publicznym. Kwota ta nie podlega zmniejszeniu o sumy stanowiące równowartość dochodów przeznaczonych na pokrycie danego wydatku. Użyte w art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty sformułowanie „ustalone w budżecie gminy wydatki bieżące ponoszone w (...)” wskazuje,

że chodzi o te wydatki bieżące przedszkoli publicznych, które ponosi gmina i które przewidziane są na ten cel w jej budżecie.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy Sąd Apelacyjny stwierdził, że publiczne przedszkole w C. prowadzone jest w formie jednostki budżetowej. Oznacza to, że podstawę obliczenia kwoty dotacji dla (...) stanowią wszystkie wydatki bieżące ponoszone na funkcjonowanie przedszkola publicznego, w tym także te przeznaczone na zakup żywności.

Mając na uwadze powyższe stanowisko Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy uznał, iż zgodnie z art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty, kwoty wydatkowane z budżetu Gminy M. C. na wyżywienie dzieci uczęszczających do przedszkola publicznego, mieszczą się w kategorii wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolu publicznym w przeliczeniu na jednego ucznia. Wobec tego, że pozwana gmina nieprawidłowo wyliczyła dotację oświatową dla powódki za 2008r., tj. po odliczeniu wydatków na żywność, Sąd Okręgowy dopuścił dowód opinii biegłego sądowego z zakresu ekonomiki i organizacji przedsiębiorstw na okoliczność ustalenia wysokości dotacji należnej powódce za prowadzenie (...)za 2008r., mając na uwadze treść art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty.

Biegła sądowa M. L., w oparciu o przedłożone przez obie strony dokumenty, stosując zasadę obliczenia dotacji zaprezentowaną przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku w uzasadnieniu wyroku z dnia 3 stycznia 2014r., wyliczyła należną powódce dotację za prowadzenie niepublicznego przedszkola w 2008r. na kwotę 641.531,04 zł. Niedopłata z tytułu należnej powódce dotacji wyniosła zatem kwotę 108.868,32 zł. Biegła wskazała niedopłatę na każdy z miesięcy 2008r. z osobna. Nadto przedstawiła wartość dotacji wyrównującej, mając na uwadze wynik finansowy pozwanej gminy za 2008r. oraz ilość dzieci uczęszczających do przedszkola prowadzonego przez powódkę.

Sąd Okręgowy w całości dał wiarę opinii biegłej, uznając ją za rzetelną, pełną i logiczną.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze wnioski zawarte w opinii biegłej sądowej, Sąd Okręgowy na podstawie art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty, zasądził od pozwanej gminy na rzecz powódki kwotę 108.868,32 zł. tytułem brakującej części dotacji oświatowej za prowadzenie przez powódkę (...)” w 2008r.

W zakresie brakującej kwoty dotacji oświatowej, wyliczonej przez powódkę w pozwie, a przekraczającej wyliczenie biegłej, sąd oddalił powództwo.

Do kwoty brakującej części dotacji oświatowej Sąd doliczył również kwotę skapitalizowanych odsetek, których powódka domagała się w pozwie. Kwota należnych odsetek została naliczona przez sąd za każdy miesiąc opóźnienia osobno, z uwagi na to, że dotacja była płatna do 15-go dnia każdego miesiąca. Skapitalizowanie odsetek nastąpiło do dnia 7 maja 2013r. (zgodnie z żądaniem powódki), przy czym powódka należność z powyższego tytułu wyliczyła na kwotę 71.292 zł, zaś Sąd określił ją na kwotę 62.083,26 zł.

W konsekwencji powyższego, dalsze odsetki ustawowe od każdej miesięcznej dotacji oświatowej, na podstawie art. 481 k.c. Sąd zasądził od dnia 8 maja 2013r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 par 1 i par 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z par 6 pkt 6 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 490).

We wniesionej apelacji pozwana Gmina Miejska C. zaskarżyła wyrok Sądu Okręgowego w całości domagając się jego uchylecia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Skarżąca zarzuciła naruszenie art. 386 § 6 kpc poprzez niezastosowanie się do wskazań zawartych w uzasadnieniu wyroku sądu drugiej instancji.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 386 § 6 kpc ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w uzasadnieniu wyroku sądu drugiej instancji wiążą zarówno sąd, któremu sprawa została przekazana, jak i sąd drugiej instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy. Nie dotyczy to jednak przypadku, gdy nastąpiła zmiana stanu prawnego.

Przyjmuje się, że ocena prawna zawarta w wyroku sądu drugiej instancji przekazującym sprawę do ponownego rozpoznania obejmuje dokonaną przez ten sąd wykładnię zastosowanych przepisów prawa. W szczególności wiążąca jest ta wykładnia prawa, której logiczną konsekwencją było uchylene orzeczenia sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, bądź uznanie pewnego zarzutu apelacyjnego za uzasadniony bądź nieuzasadniony. Natomiast wskazania co do dalszego postępowania wyznaczają sądowi pierwszej instancji główne sfery działalności, przede wszystkim w zakresie postępowania dowodowego.

W niniejszej sprawie Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 3 stycznia 2014 r. w sprawie (...) dokonał wykładni art. 90 ust. 2b ustawy z dnia 7.09.1991 r. po systemie oświaty (t.j. Dz.U. 2004/256/2572) w wersji obowiązującej w okresie objętym żądaniem pozwu, wyrażając pogląd, że zawarte w tym przepisie sformułowanie „ustalone w budżecie gminy wydatki bieżące ponoszone w (...)”, to wydatki przedszkoli publicznych, które ponosi gmina i które przewidziane są na ten cel w budżecie. Swoje stanowisko Sąd Apelacyjny szczegółowo umotywował i na obecnym etapie postępowania nie zachodzi potrzeba powtarzania zawartej w uzasadnieniu wskazanego wyroku motywacji. Tak dokonaną ocenę prawną związany był nie tylko Sąd I-instancji ponownie rozpoznający sprawę, ale także Sąd odwoławczy w niniejszym postępowaniu apelacyjnym – co jednoznacznie wynika z treści art. 386 § 6 kpc.

Ponieważ Sąd I-instancji poprzednio rozpoznający sprawę dokonał odmiennej wykładni art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty i uznał, że roszczenie powódki nie jest usprawiedliwione już co do samej zasady, co legło u podstaw wydania wyroku oddalającego powództwo bez zbadania wysokości dochodzonego roszczenia, Sąd Apelacyjny, uchylając ten wyrok i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania wskazał, że zadaniem Sądu I-instancji będzie poczynienie ustaleń co do wysokości dotacji przysługującej powódce w roku 2008, w świetle dokonanej wykładni art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty, które to ustalenia należy poczynić w oparciu o zawnioskowany przez powódkę dowód z opinii biegłego.

Wskazania te zostały wykonane przez Sąd I-instancji. Sąd ten dopuścił bowiem dowód z opinii biegłego sądowej(...) celem ustalenia wysokości dotacji należnej powódce za prowadzenie (...) w 2008 r, mając na uwadze art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty (k: 169 akt).

Z treści opinii biegłej w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że opinia ta została sporządzona w oparciu o art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty i jego wykładnię dokonaną przez Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 3.01.2014 r. W szczególności biegła przyjęła jako podstawę obliczenia wysokości dotacji dla (...) prowadzonego przez powódkę w 2008 r. wszystkie wydatki pozwanej Gminy ponoszone na funkcjonowanie przedszkola publicznego w tym samym roku, w tym także wydatki przeznaczone na zakup żywności. Oznacza to, że Sąd Okręgowy uwzględnił zarówno ocenę prawną wyrażoną w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 3.01.2014 r. jak i wykonał wskazania co do dalszego postępowania. Podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art. 386 § 6 kpc okazał się więc oczywiście nieuzasadniony.

Analiza treści uzasadnienia apelacji wskazuje, że pozwana Gmina konsekwentnie zmierza do podważenia wykładni art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty dokonanej przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku podnosząc, że wpłat dokonywanych przez rodziców dzieci uczęszczających do przedszkola publicznego nie można zakwalifikować do kategorii środków publicznych, gdyż stanowiły one pieniądze prywatne, z których wydatkowania gmina miała obowiązek rozliczenia się. Zdaniem pozwanej nawet jeśli były one wydatkowane w przedszkolu publicznym, to nie stanowiły wydatku gminy, lecz wydatek rodziców dzieci uczęszczających do przedszkola.

W związku z powyższym wyjaśnić należy, iż - jak już zostało to zaznaczone - w myśl art. 386 § 6 kpc ocena prawna, obejmująca także wykładnię prawa, wyrażona w uzasadnieniu wyroku sądu drugiej instancji wiąże nie tylko sąd, któremu sprawa została przekazana, ale również sąd drugiej instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy. Nie dotyczy to jedynie przypadku, gdy nastąpiła zmiana stanu prawnego. Jednak ta ostatnia sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie. Treść art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty jest aktualnie analogiczna do tej, jaka obowiązywała w roku 2008 i nie ma podstaw do odstąpienia od przyjętej wykładni tego przepisu. Na marginesie jedynie można wskazać, że w wyniku nowelizacji ustawy o systemie oświaty dokonanej ustawą z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2013, poz. 827) dokonano zmiany treści art. 90 ust. 2b ustawy wprowadzając jego następujące brzmienie: „Dotacje dla niepublicznych przedszkoli niespełniających warunków, o których mowa w ust. 1b, przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75% ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach prowadzonych przez gminę w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszonych o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy (...)”. Przytoczone uregulowanie wejdzie jednak w życie dopiero z dniem 1 września 2015 r., a więc z pewnością nie obowiązywało w roku 2008, a okresu tego właśnie roku dotyczy spór w niniejszej sprawie. Przytoczona nowelizacja omawianego przepisu potwierdza jednocześnie zaprezentowaną w niniejszej sprawie przez Sąd Apelacyjny wykładnię dotychczasowego jego brzmienia. Skoro bowiem ustawodawca uznał, że należy zmienić treść art. 90 ust. 2 b ustawy o systemie oświaty, poprzez wyraźne określenie, że z podstawy naliczania dotacji dla (...) należy wyeliminować takie wydatki bieżące jak opłaty za wyżywienie oraz opłaty za wychowanie przedszkolne (za zajęcia ponadprogramowe), to potwierdził, że do czasu wejścia w życie znowelizowanego przepisu wydatki te mają charakter wydatków bieżących, uwzględnianych w podstawie obliczenia dotacji dla (...). W przeciwnym wypadku dokonana nowelizacja byłaby zbędna gdyż wystarczałyby - zgodna ze stanowiskiem pozwanej - interpretacja dotychczas obowiązującego brzmienia omawianego przepisu.

W podsumowaniu jeszcze raz podkreślić należy, iż w sytuacji, gdy przedszkole publiczne w C. w roku 2008 prowadzone było w formie jednostki budżetowej, to finansowane było metodą brutto, a więc jego wydatki i dochody objęte były planem budżetowym w całości. Całość jego dochodów, w tym także sporne opłaty wnoszone przez rodziców z tytułu wyżywienia dzieci, były odprowadzane do budżetu gminy, a całość jego wydatków, w tym także wydatki na wyżywienie dzieci, było finansowane z budżetu Gminy. Omawiane wydatki ponosiła więc Gmina, a nie rodzice dzieci. Były to też wydatki przewidziane w budżecie Gminy na funkcjonowanie przedszkoli publicznych. Wydatki na zakup żywności dla dzieci w przedszkolu publicznym prowadzonym przez pozwaną Gminę Miejską C. były ujęte w jej budżecie na 2008 r. Nawet jeśli były one w całości pokryte z wpłat rodziców, to poprzez ich wpływ na rachunek Gminy (w 2008 r. nie było prawnej możliwości gromadzenia tych wpłat na wydzielonym rachunku jednostki budżetowej), stały się dochodem Gminy, a następnie jej wydatkiem na ściśle określony cel. Nie ma więc racji skarżąca twierdząc, że sporne wydatki były wydatkami pozwanej Gminy na przedszkole publiczne w ogólności, a nie wydatkami ponoszonymi przez samą Gminę.

Nie ulega też wątpliwości, że przedmiotowe wydatki miały charakter wydatków bieżących, co jednoznacznie wynikało z dychotomicznej kwalifikacji wydatków jednostek samorządu terytorialnego określonej w art. 165 a) ustawy o finansach publicznych, w brzmieniu obowiązującym w roku 2008. Wydatek na zakup żywności nie był niewątpliwie wydatkiem majątkowym, gdyż nie należał do enumeratywnie wymienionych wydatków o takim charakterze w art. 165 a) ust. 5 ustawy o finansach publicznych. Mieścił się natomiast w kategorii wydatków określonych w ust. 6 art. 165a), tj. wydatków bieżących.

Skoro zatem biegła w sporządzonej opinii przyjęła, jako podstawę obliczenia dotacji należnej powódce ustalone w budżecie Gminy Miejskiej C. wydatki na wyżywienie dzieci, a więc wydatki bieżące podnoszone w przedszkolu publicznym w przeliczeniu na jednego ucznia, to uczyniła to zgodnie z normą wynikającą, z treści art.90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty. Wyplacona powódce kwota z tytułu należnej jej dotacji była zaniżona o kwotę zasądzoną w zaskarżonym wyroku, a zatem rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego należy uznać za prawidłowe.

Mając powyższe względy na uwadze, Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 99 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc oraz § 13 ust. 1 pkt. 2 w zw. z § 6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...)